

Sygn. akt VI GC 168/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: Park Handlowy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w R.
przeciwko: (...) Sp. z o.o. w Ł.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Sp. z o.o. w Ł. na rzecz powoda Park Handlowy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa w R. kwotę 68.669,13 zł (słownie: sześćdziesiąt osiem tysięcy sześćset sześćdziesiąt dziewięć złotych trzynaście groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 25.584,00 zł od dnia 29 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,

- 6.149,14 zł od dnia 29 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty,

- 18.396,26 zł od dnia 15 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,

- 17.864,38 zł od dnia 15 marca 2013 r. do dnia zapłaty,

- oraz kwotę 675,35 zł tytułem ustawowych odsetek za okres od dnia 15 stycznia 2013 r. do dnia 30 kwietnia 2013 r.,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.225,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy dwieście dwadzieścia pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.617,00 zł (słownie: trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt VI GC 168/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 czerwca 2013 r.

Pozwem wniesionym w sprawie w dniu 23.04.2013 r. powód Park Handlowy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanego (...) sp. z o.o. kwoty 85 8882,27 zł. z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot składowych i kosztów postępowania.

Na uzasadnienie żądania podał, że pozwany zawarł z poprzednikiem prawnym powoda, zmienianą następnie aneksami umowę najmu lokalu usługowego. Aneksem z dnia 5.11.2012 r. uregulowano kwestie kosztów za wykonanie SAP, (...), wylewki, witryny i klimatyzacji, obniżono wysokość czynszu.

Pozwany nie płacił wystawianych przez powoda faktur, nie kwestionując ich. Wezwania do zapłaty okazały się bezskuteczne.

W dniu 24.04.2013 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie uwzględnił żądanie pozwu w całości wydając nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

We wniesionym sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył go w całości.

Pozwany podniósł, że kwotę 17 888,49 zł. zapłacił w dniu 30.04.2013 r. Dalej podniósł, że kłopoty z zapłatą wynikały z kryzysu w branży odzieżowej i kłopotów ze ściąganiem długów. Pozwany wniósł o rozłożenie świadczenia na raty z uwagi na trudną sytuację finansową oraz nieobciążanie go kosztami postępowania w myśl art. 102 kpc.

W odpowiedzi na sprzeciw od nakazu zapłaty powód ograniczył pozew o kwotę 17 888,49 zł. i wskazał, że dochodzi odsetek od tej kwoty, które na dzień 30.04.2013 r. wynoszą 675,35 zł.

Powód podniósł, że już prowadził z pozwanym rozmowy co do rozłożenia należności na raty i nie doszło do porozumienia. Wniósł o oddalenie wniosku pozwanego w tym przedmiocie.

Na rozprawie powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) sp. z o.o. w ramach prowadzonych działalności gospodarczych zawarł w dniu 12.07.2007 r. z poprzednikiem prawnym powoda Galerią (...) sp. z o.o. sp. komandytowa umowę najmu lokalu usługowego o powierzchni 168,75 m kw, ustalając czynsz na 30 euro za m kw. , czynsz od obrotu -6 %, opłatę eksploatacyjną 20 zł. za m kw., marketingową 6 zł. za m kw. i za fundusz otwarcia 32 zł. za m kw.

Aneksami nr (...) wskazano, iż miejsce wynajmującego wchodzi jako nabywca zorganizowanej części przedsiębiorstwa kolejno R. P., następnie zaś powód - Park Handlowy (...) sp. z o.o. sp. komandytowa.

Kolejnym aneksem do umowy najmu strony zmieniły umowę w zakresie dodatkowych kosztów, a to wykonania SAP, (...) i wylewki, witryny, klimatyzacji oraz obniżenia stawki czynszu do 20 euro za m kw. Do końca 2013 r., wynajmujący miał odstąpić od naliczania opłat wstępnych, technicznych za otwarcie itp.

Dowody: mowa z dnia 12.07.2007 r. k. 8-41, aneks nr (...) k. 42-43, aneks nr (...) k. 44-45,

Lokal został powodowi wydany, powód prowadził w nim działalność gospodarczą.

Pozwany wystawiał pozwanemu z tytułu należnych opłat i czynszu faktury VAT nr:

- (...) /PB na kwotę 25 584,00 zł. z terminem płatności na dzień 28.11.2012 r.,
- 108/(...) /P na kwotę 17 888,49 zł. z terminem płatności na dzień 14.01.2013 r. ,
- 119/(...) /PB na kwotę 6 149,14 zł. z terminem płatności na dzień 27.01.2013 r.,
- 310/(...) /P na kwotę 18 396,26 zł. z terminem płatności na dzień 14.02.2013 r. ,
- (...) /P na kwotę 17 864,38 zł. z terminem płatności na dzień 14.03.2013 r.

Dowody: protokół zdawczo – odbiorczy k. 46-50, faktury VAT k. 52-56,

Pozwany powyższych kwot, pomimo wezwań do zapłaty i nie kwestionowania faktur VAT, nie zapłacił. Powód zainicjował rozmowy w przedmiocie rozłożenia należności na raty, do zawarcia porozumienia jednak nie doszło.

Dowody: wezwanie do zapłaty z dnia 4.01.2013 r. z dowodem nadania odbioru k. 57 58, 59, wezwanie do zapłaty z dnia 19.03.2013 r. z dowodem nadania i odbioru k. 60-62,

Okoliczność poprzedzenia procesu negocjacji w sprawie rozłożenia należności na raty nie była w sprawie kwestionowana i jako taka nie wymagała dowodzenia w myśl art. 229 kpc i art. 230 kpc.

Pozwany zapłacił kwotę 17 888,49 zł. w dniu 30.04.2013 r. , t.j. już po wniesieniu pozwu z dnia 23.04.2013 r.

Okoliczność zapłaty nie była w sprawie kwestionowana i jako taka nie wymagała dowodzenia w myśl art. 229 kpc i art. 230 kpc.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody z dokumentów, których strony nie kwestionowały i które nie budziły także wątpliwości Sądu co do swej autentyczności i treści.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W sprawie bezspornym było zawarcie umowy, jej wykonanie przez powoda, wysokość należności, termin płatności i brak jej zapłaty.

W toku niniejszego postępowania, zważywszy na stanowisko strony powodowej i pozwanej, biorąc pod uwagę materiał dowodowy zgromadzony w sprawie , a to umowę najmu z aneksami, faktury VAT i wezwania do zapłaty Sąd uznał roszczenie pozwu za zasadne w całości co do należności głównej t.j. kwoty 67 993,78 zł. t.j. po uwzględnieniu wpłaty 17 888,49 zł.

Pozwany nie kwestionował roszczenia powoda w tym zakresie, wnosząc jedynie o rozłożenie jej na raty.

Sąd wobec powyższego uwzględniając je na podstawie art. 659 kc w zw. z art. 680 kc orzekł jak w pkt I wyroku.

Sąd orzekając jak w pkt II oddalił powództwo w części w jakiej powód ograniczył żądanie z uwagi na zapłatę żądanej kwoty 17 888,49 zł. Powód jednocześnie nie złożył oświadczenia w przedmiocie cofnięcia pozwu /art. 203 kpc/, stąd brak było podstaw do umorzenia postępowania w odpowiedniej części. Powód zaprzestał popierania powództwa co do kwoty 17 888,49 zł., wierzytelność wygasła w wyniku jej zapłaty, Sąd mając zatem na uwadze brak podstawy do jej zasądzenia oddalił powództwo w tym zakresie.

Sąd uwzględnił także roszczenie o odsetki ustawowe z tytułu opóźnienia w zapłacie od poszczególnych kwot składających się na należność główną, za okres od dnia następnego do terminu płatności wskazanego w każdej z faktur VAT, które także nie były przez pozwanego kwestionowane. Sąd uwzględnił także roszczenie o zapłatę skapitalizowanych w wysokości 675,35 zł. na dzień zapłaty odsetek od kwoty już zapłaconej. W przedmiocie odsetek Sąd oparł wyrok na podstawie art. 481 § 1 kc.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie bezspornego w sprawie świadczenia na raty z uwagi na jego trudną sytuację finansową.

Stosownie do treści art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie.

Przepis ten zawiera szczególną zasadę wyrokowania, określaną jako „moratorium sędziego”, obok charakteru procesowego ma także cechy normy materialnoprawnej. Sentencja wyroku ma charakter konstytutywny i wkraczający

w dziedzinę prawa materialnego, jako że uprawnia sąd do modyfikowania treści łączącego strony stosunku cywilnoprawnego.

Szczególne okoliczności pozwalające na rozłożenie świadczenia na raty zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być obiektywne, spowodowane np. klęską żywiołową, ale mogą być także spowodowane działaniem samego dłużnika (M. Jędrzejewska w opracowaniu K. Weitzta Kodeks postępowania cywilnego.... tom 2, red. T. Ereciński, str. 24; E. Gapska, czynności.... str. 134; M. Eliaż, Kodeks postępowania cywilnego...., str. 422).

W sprawie brak szczególnie uzasadnionych okoliczności usprawiedliwiających ingerencję Sądu w łączący strony stosunek prawny.

W świetle art. 320 kpc rozłożenie świadczenia na raty może nastąpić jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Sąd winien mieć na uwadze także, że ochrona, jaką zapewnia pozwanemu art. 320 kpc nie może być stawiana ponad ochronę powoda i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy.

Tymczasem pozwany dość ogólnikowo powołał się na panujący kryzys w branży odzieżowej i nieściągalność długów. Już same nieskonkretyzowane twierdzenia pozwanego nie uzasadniały przyjęcia szczególnej sytuacji.

Trzeba mieć na uwadze, iż pozwany jest podmiotem gospodarczym prowadzącym profesjonalną działalność, której stałym elementem jest właśnie ryzyko gospodarcze. Tymczasem wnioskując o rozłożenie na raty, pozwany usiłuje obciążyć tym ryzykiem swojego kontrahenta. To na pozwanym spoczywa odpowiedzialność za podejmowane decyzje w zakresie wyboru podmiotów gospodarczych z którymi wchodzi w relacje biznesowe i podjęcie skutecznych działań celem uzyskania od nich zapłaty.

Pamiętać też należy, że powód także prowadzi działalność w warunkach spowolnienia gospodarczego i pozwany nie może się domagać, poza przypadkami szczególnie uzasadnionymi, na które w ogóle się w ocenie Sądu nie powołał, aby to powód za pozwanego ponosił związany z tym ciężar.

Kolejną kwestią było, że z twierdzeń powoda, którym pozwany nie zaprzeczył wynikało, iż już przez procesem powód prowadził z pozwanym kilkutygodniowe rozmowy celem rozłożenia świadczenia na raty i wtedy pozwany z tej możliwości nie skorzystał. Pozwany tym bardziej nie może teraz skutecznie żądać od Sądu, aby ten władczo ingerował w stosunki łączące strony.

Z powyższych względów Sąd oddalił jako zbędny i powołany dla zwłoki dowód z zeznań świadka J. U. w drodze pomocy prawnej przez Sąd w Łodzi mając na uwadze art. 227 kpc w zw. z art. 233 kpc oraz art. 217 § 3 kpc .

W przedmiocie kosztów postępowania, na które po stronie powoda składała się należna opłata od pozwu o zapłatę kwoty 85 883 zł. – 4295 zł. /5 % x wps/, koszt zastępstwa procesowego 3 600 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa – 17 zł. Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, statuującym zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania.

Sąd uznał powoda za wygrywającego w całości. Strona powodowa osiągnęła bowiem rezultat, do którego przez wytoczenie procesu zmierzała, chociaż przedmiot sporu w części przestał istnieć. W niniejszej sprawie bezspornym było, iż pozwany zaspokoił częściowo roszczenie powoda już po wytoczeniu przez niego powództwa i należało go uznać dla potrzeb orzeczenia o kosztach postępowania za przegrywającego sprawę także w tej części. W związku z powyższym w oparciu o cytowany przepis, powodowi przysługiwał od pozwanego zwrot całości poniesionych przez niego, a uzasadnionych i niezbędnych do celowego dochodzenia sprawy kosztów procesu. Powód został zmuszony przez pozwanego do wytoczenia powództwa, jako że ten pomimo upływu terminu, jak też wezwania do zapłaty, nie wywiązał się ze swego zobowiązania. Powód wstępując na drogę sądową poniósł w związku z tym określone koszty, które pozwany winien jest zwrócić.

W sprawie brak było podstaw do zastosowania art. 102 kpc, który zezwala na nieobciążanie kosztami strony przegrywającej tylko w przypadkach szczególnie uzasadnianych, która to przesłanka nie ziściła się, a o czym była mowa w poprzedniej części uzasadnienia.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.
2. K.. 14 dni.